

**בֵּית הַמִּשְׁפְּט המְחוֹזֵי בָּתֶּל אַבִּיב - יִפּו בְּשַׁבְּתוֹ כְּבִית-מִשְׁפְּט לְעָרָעוֹרִים
פְּלִילִים**

20 מרץ 2018

עפ"ת 18-03-26391 לkn אברהם נ' מדינת ישראל
תת"ע 8172-02-17

פסק דין

ביום 16.07.16, يوم חמישי בשבוע שעה 21:52 במדiotic ברוח' הירקון-בוגרשוב בת"א, כך עפ"י כתוב האישום שהוגש לפני בית משפט קמא (ות/1), נג המערער רכב כשהוא בתנועה והשתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית. עבירה על פי תקנה 28ב' לתקנות התעבורה, התשכ"א – 1961.

המעערער קיבל על כן ברירת קנס ובקיש לה夷יפט, כזכותו. מפנ"א קיבל את הבקשה והנאש הוזמן למשפט, לך יציג משפטי והתנהל משפט הוכחות בפני בית משפט קמא, בו העידו שני עדים – עורך הדוח רס"ל קורקובס פאדי והמעערער.

בבית משפט קמא, לאחר שמייעת הראיות, הרשיע את המערער בפסק דין תמציתי (וטוב שכך), קבוע בסעיף 14 קביעות עובדה על סמך מצאי מהימנות והרשיע את המערער תוך שהוא קבוע בסעיף 14 : "השוטר העיד באופן ענייני ואמין ואין בסיס לטעון שהשוטר העיליל על הנאה, כמו כן אין בסיס לקבוע שהשוטר טעה בחוסר אובייקטיביות באכיפת האירוע נשוא התקיק, וכן אין יסוד לקבעה כי השוטר טעה באבחנתו במקרה דנן".

בסעיף 15 קבוע : "בנסיבות העניין אני מעדיף את עדות השוטר על פני עדות הנאשם, לאחר ששוכנעתי כי השוטר אכן הבחן בנאש מבצע עבירה שנעבירה נגד עניינו, וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי אני עושה זאת על סמך עדות יחידה..."

המעערער הורשע בדיון. העונש שנגזר עליו הוא עונש קל לכל הדעות – 1,500 ש"ח קנס בלבד. הערעור הוא על הכרעת הדין.

ב"כ המערער טוען שגגה בבית משפט קמא בכך שלא התייחס להנחתה המשפטית הנובעת מפסק הדין מרע"פ 12/6487 צבי דבר נ' מדינת ישראל (15.07.13) לאחר שניתנה בו רשות ערעור, בעקבותיה, כאמור, הוצאה הנחיה של מחלקת התנועה במשטרת.

הנחתה קבועה לשוטר שerosis דוח' על עבירה מעין זו צריך במידת האפשר לציין את מספר הטלפון, את סוגו ואת צבעו וכיוצא באלה.

כן התייחס המערער בערעורו לכך שגגה בבית משפט קמא שלא נתן דעתו למחקר תקשורת שהגיע המשוטר אליו טלפון שמספרו רשם בדוח' והראה שבערך ארבע דקוט טום השעה שצין השוטר לביצוע העבירה הטלפון לא דבר.

כן הציב הסניגור על כן שלמרות שהשוטר רשם בדוח' שהוא את הטלפון היטב, כן פתח את הדוח' שלו, שצוטט במלואו בהכרעת הדין "אשר אווז בידו הימנית טלפון בגין בגובה האוזן ושפטיו נעות...הבחןתי בטלפון הנ"ל באופן ברור ובולט...". בית משפט קמא לא נתן משקל לעובדה שלא רשם בדוח' את תיאורו.

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
פליליים**

20 מרץ 2018

עפ"ת 18-03-26391 לכנן אברהם נ' מדינת ישראל
תות"ע 8172-02-17

חנני מקבל את העורור. הנני מזוכה את המערער ولو מחתמת הספק הסביר. נימוקי הם אלה :

א. בית משפט קמא אינו התייחס כלל בהכרעת דין ל-ג/ר, פירוט השיחות. צודקת ב"כ התביעה, יכול להיות שהיתה טעות לא חשובה של השוטר בפירוט השיחות. אכן בפסק**דביך עצמו אמרו** (שם היה מדובר בשתי דקות שטויות כזו אינה משמעותית, ולהזכיר שבדיבך בית המשפט העליון לא קיבל את העורור), אבל בית המשפט העליון, שלא כמו המערער, התייחס לנושא של פירוט השיחות, ובית משפט קמא התעלם מזה. משהתעלם בית משפט קמא מעניין זה קיים קושי.

ב. בית משפט קמא, כאמור, הרשע את המערער תוך שהוא קובע קביעות עובדה וממצאי מהימנות. אכן, צודקת ב"כ התביעה. הלכה היא "...בידוע, לא במקל תתעורר ערכאות העורור בקביעות שבעובדה – ובפרט כאשר נימוקים מצויים מהימנות – אשר נקבעו בידי הערכאה המבררת. יתרונה של זו האחראונה הוא בהתרשומות *הישרה והבלתי-אמצעית מן העדים*" ראה ע"פ 8002/8002 מוחמד בדארנה נ' מדינת ישראל (21.05.15).

אבל חישתי ממצאים מהימנות בפסק דיןו של בית משפט קמא. בית משפט קמא כתוב בפסקה 14 לפסק דיןו שהשוטר העיד באופן ענייני ואמין, אבל לא ביסס את דבריו על דבר. קשה גם לקבע אמינותה כה חד-משמעות של שוטר שלא ذכר שום דבר מהאיור (שהוא שלעצמם סביר ומתקיים על הדעת ואין טענה על כך), וכאשר כל הש懷ד היה על סמך ידיעתו הכללית, ניסיונו הכללי, ושום דבר מהאיור עצמו לא זכר.

ג. בית משפט קמא נמנע מלקבוע ממצאים מהימנות בקשר לנאים, ואם הנאשם לא נקבע כלל אמין למה לא לזכות אותו ولو מחתמת הספק?

ד. מי שיקרא את פסק דיןו של בית משפט קמא יחשוש, כמובן שלא בצדק, אבל יחשוש שמא קיימת חזקת אמינות לצד זה או אחר. כמובן שהדבר לא עולה על דעתו של בית משפט קמא, בודאי אין הוא מייחס אמינות יתר לשוטר מלאדם "רגיל", אבל כך משתמע מהמסמן. ברור לי שלא כך חשב בית משפט קמא ואף אחד לא חושב כך.

ה. בית משפט קמא לא קיבל הסבר של ממש מדוע השוטר לא קיים את ההנחיות המשטרתיות, הרי הוא דבר עם המערער, הרי הוא ראה באופן ברור לחוטין את הטלפון, כך כתוב בעצם בדו"ח שעורך היטב ומפורט, אז למה – וגם זאת זה לא יכול היה השוטר להסביר, בלבד מזה שחשב שההיא רלוונטי.

**בבית המשפט המחווזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים
פליליים**

20 מרץ 2018

עפ"ת 18-03-26391 לkn אברהם נ' מדינת ישראל
תת"ע 8172-02-17

לא אריך יותר והנני מזכה את המערער מחרמת הספק.

—

—

—

ניתן ורוחע היום, ד' ניסן התשע"ח, 20/03/2018, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

6 הוקלד על ידי נופר דוידי
7